

samtida musik

Lördag 5 maj 2012 kl 19.30
Capitol, S:t Eriksgatan 82

Duo Inviolata

Asmus Nørgaard, viola
Andreas Borregaard, ackordion

Program:

Santiago Gutiérrez Bolio (f. 1978) And sleep overcame him as it does all men (2010).

Niels Rosing-Schow (f. 1954) Alliage II (2008). Duo

Bent Sørensen (f. 1958) Looking on darkness (2000). Ackordion solo

Uros Rojko (f. 1954) Molitve (1995). Duo

Krzysztof Penderecki (f. 1933) Cadenza (1984). Viola solo

Sofia Gubaidulina (f. 1931) De profundis (1978). Ackordion solo

Santiago Gutiérrez Bolio (Mexiko)

And sleep overcame him as it does all men

And sleep overcame him as it does all men (2010) is dedicated to the Danish viola & accordion duo Inviolata, and it was premiered at the Frederiksværk Musikfestival in Denmark, during the summer of 2010. Its title originates in a passage from the Mesopotamian epic-poem Gilgamesh. The two protagonists Gilgamesh & Enkidu, set out to kill a monster that lives in the cedar forest. On their way there, they run each day hundreds of miles, they stop and rest, and every time they stop, they sleep and they dream. This same cycle of running and resting, is repeated word for word 5 times, the only change being the content of their dreams and the omens that the two characters try to interpret from them every morning. The passage ends when they finally reach their destination and stand at the edge of the forest, both men torn between the danger lying ahead and their conviction on this self-imposed heroic quest. The music comes out of the contrast between these two psychological states: The running, which can be interpreted as directional and wakeful, and the dreaming - subconscious and symbolic. In the poem, every time they stop and rest - and after the proper rituals have been made, the poet writes about the larger than life-hero Gilgamesh: "And sleep overcame him as it does all men."

Santiago Gutiérrez Bolio

Niels Rosing-Schow (Danmark)

Alliage II (2008)

De to instrumenter i denne duo er vidt forskellige i fremtræden, spillemåde og tonedannelse. Umiddelbart kunne dette forhold kalde på en musik, som lader disse forskelle i instrumenternes natur træde frem. Instrumenterne kunne tildeles forskellige og kontrasterende roller i den musikalske helhed, f.eks. melodi over for akkompagnement. Men jeg giver afkald på denne tydelige rollefordeling. Jeg har altid været fascineret af det mindre evidente, af overgange og gradvise forskydninger, af de u håndgribelige steder midt imellem det ene og det andet. Jeg søger dette vage terræn, hvor frugtbar uklarhed og den permanente tilbliven hersker.

For at komme derhen har jeg i dette musikstykke skrevet en musik, der lader skjulte forbindelser og uudforskede klanglige stier mellem instrumenternes lydverdener træde frem. Jeg søger efter andet og mere end blot klanglige møder, når de forskellige musikalske substanser føjes sammen, et nyt musikalsk sted. Og denne levende, og i klangligt henseende 'skinnende' lydverden, som dukker frem i dette instrumentale og stoflige 'mellemsted', associerer jeg til metallers legeringer, ikke mindst sølvblanke kviksølvlegeringer (amalgamer). Deraf titlen, *Alliage* = legering.

Niels Rosing-Schow

Bent Sørensen (Danmark)

Looking on Darkness (2000)

Looking on Darkness opstår i tasmørke. Utydelige konturer og diffuse former udvisker skellet mellem det eksisterende og det ikke-eksisterende. Er det virkeligheden, der afspejles på nethinden?

Looking on Darkness adskiller sig fra alt andet i det moderne accordeon repertoire. Værket er inspireret af W. Shakespeares sonet nr. 27, og det er efter min opfattelse et af de absolut

bedste soloværker for accordeon. Værkets længselsfulde poesi åbner til en verden, der er enestående for Sørensen's musik. En verden, hvor tyst skrøbelighed kombineres med mættet alvor; en verden med et dragende og insisterende udtryk, som på en gang synes både nærværende og flygtigt.

Teknisk set har Sørensen fundet frem til en ganske særegen brug af instrumentet: Adskillelsen mellem højre og venstre hånd udviskes og musikken spinder sig frit mellem begge manualer. Instrumentet bliver til en samlet organisme. Desuden giver de utallige bøjende glissandotoner et fremmedartet præg, der understreger musikkens forgængelige karakter.

Andreas Borregaard

Uros Rojko / J. S. Bach (Slovenien)

ur "Molitve" (1994)

Molitve II / Jesu, deine tiefen Wunden

Molitve V / Befiehl du deine Wege

Molitve VI / Jesu, meine Freude

Molitve VII

Idet "molitve" betyder "bøn", syntes vi, det passede fint at stille disse moderne satser overfor nogle af de smukkeste bønner fra fortiden.

Andreas Borregaard

Sofia Gubaidulina (Ryssland, från 1992 Tyskland)

De Profundis (1978)

De Profundis betyder "Fra det Dybe".

Titlen er fra kapitel 130 i Salmernes Bog i Bibelen:

"Fra det dybe råber jeg til dig, Herre

Herre, hør mit råb..."

De Profundis begynder i et grundløst dyb. Musikkens skælvende clusterakkorder er både altomfavnende og intense. Denne begyndelse har altid draget mig. Den varsler værket's alvor: De Profundis griber fra begyndelsen fat i grundvolden af menneskets eksistens.

Fra det dybe bevæger musikken sig modstridende op mod mørkets absolutte modsætning: Det klare lys. Clusterklangene viger pladsen for rene harmonier, der giver mindelser til kirkens koraler. Men tilværelsen er ikke blot sort og hvid. De Profundis udfolder sig primært midt imellem disse to verdener – i spændingsfeltet hvor modsatrettede kræfter mødes og strides om overtaget. Musikkens linjer stræber opad men holdes konstant tilbage af de nedadgående bevægelser. Denne spændingsopbygning driver værket frem i lange seje fraser: Fra begyndelsens mørke, over den himmelske koral og gennem usikkerhed, tvivl og frustration til den endelige konfrontation. Måske endog til den uendelige tilgivelse.

Særligt for De Profundis er brugen af accordeonets bælg. Åbningen, de senere rystende vibratoklange, den kværende opbygning til værket's højdepunkt og det forladte tomrum derefter, er alle båret af bælgens, accordeonets lunge. Den giver de komplekse klange et organisk udtryk. Den ånder liv i instrumentale effekter, der ellers turde være døde og indholdstomme.

Andreas Borregaard

Asbjørn Nørgaard är utbildad på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium och efterföljande i Berlin på Hanns Eisler Akademie och på Edsbergs Musikinstitut och Norges Musikkhøgskole med Lars Anders Tomter som lärare. Som medlem i Den Danske Strygekvartet har han vunnit flera kammarmusiktävlingar och givit konserter över det mesta av Europa samt USA och Kanada. Kvartettens inspelning av Carl Nielsens stråkkvartetter vann Danmarks Radios pris för bästa kammarmusikutgivning 2008.

Andreas Borregaard fick diplomutbildning vid Det Kgl. Danske Musikkonservatorium där han som lärare bl.a. hade norske Geir Draugsvoll. Vidare till solistklassen 2006-2008 som elev till James Crabb. Postgraduate diploma från den högt estimerade Guildhall School of Music & Drama, där han som den förste ackordionist någonsin blev upptagen och studerade hos violinisten David Taneko och cembalisten James Johnstone under 2007/08. Han introducerade här ackordion som klassiskt instrument och var med till att prägla kompositionsklassen samtidigt som han var involverat i många innovativa och tvärfackliga projekt. Andreas Borregaard har vunnit flera priser och hade sin internationella solistdebut 2007 med BBC National Orchestra of Wales.

Inviolatas cd **Conversation of the Muses** (2009) fick strålande recensioner.

Vi tackar publiken för denna säsong och bjuder välkommen till hösten, där Samtida Musik bl.a. medverkar i **Sound of Stockholm** 20-25 november

Samtida Musik stöds av Statens Kulturråd och Stockholms Kulturförvaltning
Bli medlem i Samtida Musik via vår hemsida www.samtidamusik.se